

הוועדה למשנה לתכנון ובניה – היתרים – תמליל

תיק מספר 2022/0509.00

הרב שלום משאש 12, פסגת זאב

מספר הוועדה: 7

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה: י' בסיוון תשפ"ד (16.06.2024)

מזכיר הוועדה בדיון: דליה אלפסי, נלי צדוק

שעת תחילת הוועדה: 10:10

שעות סיום הוועדה: 14:15

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג ו R ים
גולד-וורק תמלול והקלטה

מני רחিমוב:

טוב, אנחנו מדברים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, שלום אלדד. קדימה.

מני רחिमוב:

נפתח רק, שיהיה לנו את זה.

צביקה אסולין:

אלדד אומר שהוא פספס תיק אחד, אז אמרתי לו שבהפסקה וייצמן יכול להשלים לו.

מני רחिमוב:

ככה, אנחנו מדברים על תיק 2022/509. מדובר בבקשה לפיצול יחידת דיור מכוח תקנה 117, מדובר במבנה שהוא דו. התיק נידון בוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

מבנה שהוא מה?

דוברת לא מזוהה:

דו משפחתי.

מני רחिमוב:

דו, דו משפחתי. ככה, התיק נידון בוועדה ב-27.4.23 ונדחה במתכונת המוצעת. עורכת הבקשה הסירה דברים שדרשנו, הגישה לנו אישורים שרצינו והתיק מובא לאישור. טענות המתנגדים הם כאלה, ניתן לפגיעה באופי הרחוב במקום שיש בו תשע מבנים של דו'אים. אז קודם כל חשוב לנו

לציין שפיצול יחידת דיור מכוח 117 זה פיצול יחידת דיור שנועד רק לבני משפחה עם חוזה וזה ל איכול להירשם בטאבו כיחידת דיור נפרדת.

צביקה אסולין:

דיורית.

מני רחמוב:

כן, זה מכוח 117 שאגב, נגמר. נטען להוספת קומה בשינוי גובה בנייה, שינוי הגובה של הבנייה הוסר בתכנית המתוקנת. נטען לעומס על חניות הרחוב, זה נכון. מוצע ביטול שתי חניות, וכניסה לחניה. יש פה, יש בטענה הזאתי, ניתן לפגיעה, מה עוד שיש בהם, לפרסום לקוי, רוב השכנים לא קיבלו את ההודעה, מהבדיקה שלנו ראינו שהפרסום בוצע כדין. מוצע מרפסת גג שתגרום לפגיעה בדירות הסמוכות, מרפסת הגג הוסרה מהבקשה. ויש התנגדות למרפסת זיז בחזית המזרחית שפוגעת בפרטיות השכן הסמוך, יכול להיות שיש בטענה הזאתי, שעורכת הבקשה תסביר לנו ונתקדם. עכשיו חשוב, פיצול יחידת הדיור זה על חשבון חניה פרטית. זה היה חניה פרטית שביטלו אותה, אני אראה לכם.

אליעזר ראוכברגר:

שלו? של המבקש?

מני רחמוב:

כן, הנה, זה היה חניה. אוקי? זה היה חניה שביטלו אותה והפכו אותה ליחידת דיור.

אלדד רבינוביץ':

והטענה שלהם שבמקום לחנות בפנים יחנו בחוץ ואז זה מעמיס להם על החניה?

מני רחמוב:

כן, כי הם ביטלו פה שתי חניות שהיו ועכשיו הם עשו את החניות בחוץ.

יואל שבת:

ומה הסדרי התנועה, אישרו את ה-,

מני רחימוב:

אישרו, אישרו, כן, כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

הם פרסמו, הם פרסמו את החניות בחוץ שהם מוציאים את זה החוצה ומהיום משתמשים בחניות בחוץ? זה היה חלק מהבקשה?

מני רחימוב:

בהתחלה זה, בהתחלה הם קיבלו את זה על חשבון חדר חשמל שלא אישרנו להם, ואז הם שינו את התכניות כמה פעמים.

יואל שבת:

החניות האלו שהם על תחום ה-, מה שנקרא הרכוש המשותף.

מני רחימוב:

הנה, הם כאן.

יואל שבת:

הם פרסמו לציבור? זאת אומרת, זה,

מני רחימוב:

לא, רק שניה, אני,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל הם לא הופכים את זה,

יואל שבת:

זה מוסיף עוד חניות,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הם לא הופכים את זה לחניות פרטיות.

יואל שבת:

לא, ברור, זה גם אמור, לא, אבל מצד שני,

מני רחימוב:

לא, זה חייב להיות מוצמד לדירה.

אליעזר ראוכברגר:

הם מעמיסים על הרחוב. הסדרי תנועה אישרו את זה?

מני רחימוב:

כן. בהתחלה הסדרי תנועה אישרו את זה על חשבון חדר חשמל. כשאנחנו ראינו שזה על חדר חשמל ביטלו, הציעו להם אותם למעלה. למעלה הם היו צריכים לבטל שתי חניות במפרץ בשביל לקבל, לבטל חניה אחת בשביל לקבל שתי חניות. אחר כך הם אישרו להם את התכנית הזאת. רק אני אפתח את הסדרי התנועה האחרון, שאני לא מתבלבל.

צביקה אסולין:

מה מהות ההתנגדות? שמה זה יעשה להם?

מני רחימוב:

קודם כל זה לא מתאים לאופי הרחוב, יש להם שמה,

צביקה אסולין:

תכלס,

מני רחימוב:

זה הכל דו'אים.

צביקה אסולין:

תכלס, זה פוגע במתנגד או לא?

אלדד רבינוביץ':

תראה, אם היה חניה פרטית,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אם יש עומס על הרחוב אז זה פוגע.

צביקה אסולין:

לא, אבל זה עושה את זה על חשבון החניה שלו.

אלדד רבינוביץ':

כן, אבל אז הוא יחנה ברחוב.

אליעזר ראוכברגר:

ועכשיו איפה הוא יחנה?

צביקה אסולין:

על העצים, על האבנים.

מני רחימוב:

כנראה שהחניות החדשות לא זה, לא פורסמו.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אפשר לקרוא למתנגדים? הם הגיעו. רוחמה אמרה שהם אמרו לה שהם לא יגיעו.

מני רחימוב:

מתנגדים פה, המבקשים שם.

דוברת לא מזוהה:

סליחה, מה שמך?

יורם סבטני:

יורם סבטני.

אליעזר ראוכברגר:

גנדי שיינקמן נמצא?

דוברת לא מזוהה:

מה השם בבקשה?

אליעזר ראוכברגר:

גנדי נמצא?

דוברת לא מזוהה:

איך?

אליעזר ראוכברגר:

לא הגיע. אני אקריא את ההתנגדות שלו. הוא מתנגד לבנייה, הוא טוען שזה שינוי במבנה כפי שהקבלן עשה, עיוות בין הבניינים, פגיעה בפרטיות של הדיירים, פגיעה בחניה, יש שם מצוקת חניה, פגיעה ב... של הילדים, יגרום תקדים ברחוב וגם בנוף, יגרום לאי נוחות. נילי שלומוב,

יורם סבטני:

סליחה רגע, אני רוצה אלף למסור לך, המצגת שאני רוצה להציג פה, תשובות לכל השאלות שלכם, אם יש אפשרות,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו, אתה בהמשך תהיה לך זכות, אחרי שהמתנגדים ישמיעו,

יורם סבטני:

בסדר.

אליהו שלומוב:

נילי שלומוב,

אליעזר ראוכברגר:

נילי שלומוב,

אליהו שלומוב:

אני, בעלה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה,

אליהו שלומוב:

אליהו שלומוב.

אליעזר ראוכברגר:

תציג את ההתנגדות. בבקשה, אדוני.

דוברת לא מזוהה:

מה השם?

אלדד רבינוביץ':

אליהו שלומוב.

אליעזר ראוכברגר:

תציג את ההתנגדות שלך.

אליהו שלומוב:

להציג את ההתנגדות שלי? תציג לי,

אלדד רבינוביץ':

הוא רוצה שהוא,

צביקה אסולין:

דבר.

אליהו שלומוב:

רגע, אני רוצה לשמוע מה בסוף התכניות.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא מה בסוף? הגשת התנגדות?

אליהו שלומוב:

הגשתי, אבל אני,

אליעזר ראוכברגר:

אז תציג את ההתנגדות.

אליהו שלומוב:

הבנתי שיש שינוי בתכניות.

אליעזר ראוכברגר:

נראה אחר כך אם יש שינוי בתכניות.

אליהו שלומוב:

סבבה.

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל תציג את מה שאתה מתנגד.

אליהו שלומוב:

סבבה. לגבי, לגבי הגג, אני מתנגד לגג בגלל שברגע שיהיה גג זה יפגע בפרטיות של השכנים, זה יהיה מתכון טוב לעשות מסיבות ובלגן בשכונה.

מני רחימוב:

שניה, הם הסירו את הבקשה מהגג, לא הסרנו.

אליהו שלומוב:

סבבה, מצוין. איך אומרים? מי שמתנגד לשכן לעשות גג אז גם לו לא מגיע גג. בוא נמשיך הלאה. הוא רוצה לעשות חניות בתוך הגינה שלו. ברגע שהוא עושה חניה, שתי חניות בגינה שלו, הוא קודם כל שובר את הגדר,

מני רחימוב:

שניה,

אליהו שלומוב:

נו?

מני רחימוב:

בוטל.

אליהו שלומוב:

אז,

מני רחימוב:

לא, לא, לא, אני אסביר לך, שניה,

אליהו שלומוב:

אז לכן אני ...

דוברת לא מזוהה:

אולי תראה לו,

מני רחימוב:

שניה, אני אסביר.

דוברת לא מזוהה:

אולי תראה לו את התכנית.

מני רחימוב:

החניות אבל הם יהיו ברחוב הפנימי.

אליהו שלומוב:

מה זאת אומרת ברחוב הפנימי?

מני רחימוב:

נכון, זה הרחוב הפנימי, אתה רואה כאן? יש שתי חניות מוצמדות למבנה.

אליהו שלומוב:

איך? תראה לי. אני לא מצליח להבין.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

מני רחימוב:

רגע, רגע, אני אראה את התלת ממד.

אליהו שלומוב:

אני לא יודע איפה יש חניות שם, שיראה לנו.

דובר לא מזוהה:

אתה מדבר על רחוב ליברמן?

מני רחימוב:

שניה, שניה.

אליהו שלומוב:

שיראה לנו את זה.

מני רחימוב:

אנחנו מדברים על כאן,

יורם סבטני:

כאן, ובנישה של,

מני רחימוב:

בצד הזה ובחלק הזה.

יורם סבטני:

כן.

אליהו שלומוב:

איפה? לא הבנתי.

מני רחימוב:

זה הרחוב הפנימי, כאן זה הדירה שהם מבקשים. יהיה חניה אחת כאן וחניה אחת כאן.

אליהו שלומוב:

לא, איפה, כאן יהיה חניה?

מני רחמוב:

כאן, כאן, בחלק הזה, ועוד אחת,

אליהו שלומוב:

יפה. ברגע שאתם תשימו חניה כאן, החניות שלי כאן. זה מפריע למכונות שלי לעשות,

צביקה אסולין:

איפה החניות, פה? תראה פה על המסך,

אליעזר ראוכברגר:

לא, רגע, שמני יסמן, בסדר, מני, תראה לנו.

דובר לא מזוהה:

איפה החניות שלך?

אליהו שלומוב:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

איפה הוא אומר שהחניות שלו, מני?

יורם סבטני:

צד שמאל.

דובר לא מזוהה:

איפה שלך?

מני רחמוב:

זה הבניין שלהם, זה הדירה שלהם.

אליהו שלומוב:

זה החניה שלי, תביא את החץ לפה, כאן.

מני רחימוב:

קח.

אליהו שלומוב:

תביא לי,

מני רחימוב:

תראה עם החץ.

אליהו שלומוב:

זה שלי.

מני רחימוב:

אתה ממול.

אליהו שלומוב:

זה שלי. אתה רוצה להעמיד אותו פה.

מני רחימוב:

שמאלה.

יורם סבטני:

לא.

אליהו שלומוב:

פה? פה זה יפריע לך לחנות. אתה,

יורם סבטני:

לא מפריע, שמה כל הזמן עומדים.

אליהו שלומוב:

אתה,

רפי אלישה:

איפה עומדים?

אליהו שלומוב:

פה הוא רוצה לעמוד לך, מול החניה שלך.

יורם סבטני:

זה לא פה. מול הפילרים הראשונים, בצד ימין, בהמשך של הערוגה.

מני רחימוב:

כאן?

יורם סבטני:

לא, לא. אפשר שניה את העכבר? הנה, זה, שמת אותו. פה,

מני רחימוב:

כאן.

יורם סבטני:

פה, בדיוק פה,

מני רחימוב:

חניה אחת כאן, חניה אחת,

יורם סבטני:

וחניה שניה שם. אני אציין שכל סוף שבוע עומדים פה מכוניות,

מני רחמוב:

אחת כאן וימינה.

אליעזר ראוכברגר:

מה שמסומן שם.

דובר לא מזוהה:

לא,

דובר לא מזוהה:

ליד הלבן.

דובר לא מזוהה:

ימינה.

יורם סבטני:

שומע? אחת פה ואחת פה.

דובר לא מזוהה:

כן, כן, כן.

יורם סבטני:

חשוב לציין שהחלקה הזאת שייכת לכלל הדיירים.

אליהו שלומוב:

תקשיב,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

יורם סבטני:

זה אושר בהסדרי תנועה.

אליהו שלומוב:

פה, בזה, פה יושב החלון שלי.

אליעזר ראוכברגר:

איפה החלון שלך?

יורם סבטני:

אין שם חלון,

אליהו שלומוב:

פה יש חלון,

יורם סבטני:

יש שם חלון רק לחדר מדרגות, אין שם חדר מגורים.

אליהו שלומוב:

הנה פה חדר מגורים של הזה, זה חלון של הממ"ד. פה יש חלון של הממ"ד. למה שהוא יהיה, יסתכל על החדר שלי? פה יש חלון של הממ"ד, פה בקיר הזה, אם תסתכל בתכניות, ופה יש חדר מדרגות. הוא יורד, ישר מסתכל מה הולך בבית שלי. למה?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אליהו שלומוב:

פה אין לי התנגדות. פה, מצידו, השכן שיעשה מה שהוא רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

הבנו, אתה רק לחניה ההיא, לא,

אליהו שלומוב:

החניה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

לא לראשונה אלא לשניה.

אליהו שלומוב:

זאתי, זאתי.

אליעזר ראוכברגר:

הבנו, הבנו.

יורם סבטני:

סליחה, אדוני, אין שום סיבה שם, אין שם הפרעה בפועל כי שמה,

אליעזר ראוכברגר:

יהיה לך זכות תגובה אחר כך, בסדר?

יורם סבטני:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

תרשום לך ...

אליהו שלומוב:

מספיק שהוא יורד בלילה, נותן לי אזעקה או נותן, לא יודע מה, הוא מול החלון שלי, למה?

יורם סבטני:

אבל יש עוד חניות שם, סתם.

אליהו שלומוב:

נשמה, פה זה מול הבית שלי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מה עוד, מה?

אליהו שלומוב:

פה לא אכפת לי, תעשה מה שאתה רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הלאה, הלאה.

אליהו שלומוב:

אני יודע שהשכן הזה יתנגד אבל לא אכפת לי.

מני רחימוב:

טוב, מה עוד?

אליעזר ראוכברגר:

אדוני,

אליהו שלומוב:

מה עוד.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הלאה.

אליהו שלומוב:

מה עוד,

אליעזר ראוכברגר:

עוד משהו?

אליהו שלומוב:

הוא רוצה לעשות יחידות דיור. יש לי שאלה אליך, יש אחוזי בנייה?

דובר לא מזהה:

כן.

דובר לא מזהה:

הוא לא מוסיף,

אליהו שלומוב:

... אין אחוזי בנייה.

מני רחימוב:

הוא עושה מכוח תקנה 117, זה,

אליהו שלומוב:

אני עשיתי מכוח תקנה 117, זה צו שעה שדירה שהוא קוטג', אם יש לך מעל מטרז' מסוים
אתה יכול לעשות. אני קיבלתי אישור כזה לא מזמן, אבל,

מני רחימוב:

אז איך אתה מתנגד?

אליהו שלומוב:

רגע. הקטע הזה של הזה, אין לו אחוזי בנייה. איך הוא ...? אני רוצה להבין.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מה עוד?

אליהו שלומוב:

אני יכול לקבל,

אליעזר ראוכברגר:

חכה, בעיתו ובזמנו,

אליהו שלומוב:

תשובה לשאלה?

אליעזר ראוכברגר:

בעיתו ובזמנו, הלאה.

אליהו שלומוב:

יפה. ודבר שני, ברגע שאני מגיע עם האוטו שלי, אני אספר לך,

אילנית מיכאלי:

אבל מי אמר לך את זה?

אליעזר ראוכברגר:

שניה, שניה, אילנית, יואל, שניה. כן.

אליהו שלומוב:

כשאתה יוצא מיחידת הדיור אתה יוצא ישר לחניה. אני צריך לחזור עם אשתי בשעה 12 בלילה, כשהדייר שלו עומד כביום לידתו, ערום לגמרי, מזל שבאתי עם אשתי ולא עם הבנות שלי. זה דבר אחד. דבר שני, הוא ישכיר את זה למישהו עם ילדים, הילד ישר קופץ לי לכביש, מהדלת הוא פותח ובורח החוצה. אתה יכול להבטיח לי שהוא לא יקפוץ לי לשם?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אילנית מיכאלי:

יש כל מיני דיירים אבל, מה נעשה?

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, מה עוד?

אליהו שלומוב:

מה עוד? הוא רוצה לבנות מרפסת. נכון? יפה.

דובר לא מזוהה:

זיז.

אליהו שלומוב:

מרפסת זיז. אני, אני רציתי גם לבנות מרפסת כזו, איך זה שאמרו לי אין אחוזי בנייה ואין אישור שרוצים לאשר לו?

מני רחימוב:

מרפסת זיז זה לא אחוזים אבל.

צביקה אסולין:

קיבלת רישיון אבל.

אליהו שלומוב:

אה?

צביקה אסולין:

אמרת קיבלת רישיון.

אליהו שלומוב:

לא, קיבלתי רישיון ל-,

מני רחימוב:

מרפסת זיז זה לא אחוזים.

אליהו שלומוב:

אה?

מני רחימוב:

מרפסת זיז זה לא אחוזים.

אליהו שלומוב:

אמר לי, הבניין חדש, לא ייתנו לך לחרוג מקו בניין.

מני רחימוב:

לא יודע מי אמר. מרפסת זיז זה לא אחוזים.

אליהו שלומוב:

תשמע, אני אגיד לך משהו. בנושא הזה אני חושב שאם הוא מקבל, זה צריך להיות באופן גורף לכולם.

מני רחימוב:

... לכל מקרה. תגיש בקשה, נבחן אותה.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

דובר לא מזוהה:

ועוד בתנאי שכל הרחוב ...

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אדון, יגיע תורך.

אליהו שלומוב:

רוצה לתת לי מאחורה? מהצד, הוא מקבל, ...

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מה עוד?

אליהו שלומוב:

מה עוד?

אליעזר ראוכברגר:

זהו?

אליהו שלומוב:

יש עוד משהו שהוא עושה שאני לא יודע?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אתה צריך להגיד. אתה הגשת התנגדות, לא אני.

אליהו שלומוב:

יפה, אבל אתה צריך להגיד לי אם יש תוספות ואז אני אגיד לך אם כן או לא.

אליעזר ראוכברגר:

התכנית פורסמה, על סמך מה הגשת התנגדות?

אליהו שלומוב:

אני לא ראיתי את התכנית, אף אחד לא שלח לי.

אליעזר ראוכברגר:

אז על בסיס מה הגשת התנגדות?

אליהו שלומוב:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

אז על בסיס מה הגשת התנגדות?

אליהו שלומוב:

הוא עשה צמצום של פרסום, אני לא יודע למה הוא עשה דבר כזה,

אליעזר ראוכברגר:

אז ראית את הפרסום?

אליהו שלומוב:

ראיתי, זה מה שאני ראיתי, אני לא יודע מה יש עוד.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אז עוד מעט, אתה יהיה לך זכות תגובה,

אליהו שלומוב:

זכותי לדעת מה יש עוד.

אליעזר ראוכברגר:

זכותי, עוד מעט יהיה לך זכות תגובה על מה שהוא יגיד ואז,

אליהו שלומוב:

סבבה.

אליעזר ראוכברגר:

אולי תחכים.

אליהו שלומוב:

סבבה.

אליעזר ראוכברגר:

רפי אלישה?

רפי אלישה:

אני.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אדוני.

רפי אלישה:

אני מצטרף להתנגדות בקשר למרפסת.

מני רחימוב:

רגע, איפה אתה גר?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. איפה רק אתה גר?

מני רחימוב:

אתה גר לידו, כאן? כאן? כאן או כאן? צד שמאל. ... כאן, והמרפסת זיז זה יהיה פה.

דובר לא מזוהה:

כן.

מני רחימוב:

אוקי. המרפסת תצא לכיוון הזה.

רפי אלישה:

נכון. המרחק בין הבית, בין הקיר שלו לבית שלי 7 מטר,

יורם סבטני:

8 מטר.

רפי אלישה:

7.

אריאלה טראב:

8.5.

יורם סבטני:

8.5.

רפי אלישה:

7, 7.

אריאלה טראב:

8.5 על פי מדידה.

אליעזר ראוכברגר:

כל השאר אתה מצטרף למה שהוא אמר. חניה, הבעיה של הילדים?

יורם סבטני:

8 מטר, ... 8.5.

אליעזר ראוכברגר:

... בדקנו,

יורם סבטני:

העירייה אישרה שהבניינים נבנו לפי קווי בנייה, יש ... הכל מאושר, אפשר ...

מני רחימוב:

אחר כך אתם תריבו.

דובר לא מזוהה:

כמה מטרים?

מני רחימוב:

8.5 כתוב פה.

רפי אלישה:

כתוב 8.5?

מני רחימוב:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

רפי אלישה:

המרפסת שהוא, המרפסת שהוא מתכנן זה יוצא 2 מטר רוחב. 2 מטר רוחב זה חורג מעל הפרגולה שנבנתה על ידי קבלן בחצי מטר או יותר, אולי יותר אפילו, וזה כמעט נכנס לחלון שלי. בהתחשב שהוא גר למעלה, לפי ה-,

אליעזר ראוכברגר:

טופוגרפיה.

רפי אלישה:

נכון, לפי הטופוגרפיה הוא גר למעלה, ואני לא כל כך אוהב את החדירה לפרטיות של בן אדם.
1.4, 1.5 עוד ניחא, אבל בתנאי שכל הרחוב מקבל אישור למרפסות.

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה הוא אמר גם, האדון הקודם. אוקי. שרלי אלבז לא הגיע.

יורם סבטני:

היא הסירה התנגדות.

דובר לא מזוהה:

רגע, החניה מפריעה לך?

רפי אלישה:

יגיע, רגע, לא אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

אה, יש לך עוד?

רפי אלישה:

בקשר לחניה לא אמרתי.

אליעזר ראוכברגר:

אז אמרתי, זה אתה מצטרף למה שהוא אמר.

רפי אלישה:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר, גם לילדים,

רפי אלישה:

מפריע ממש.

אליעזר ראוכברגר:

אמרת את זה, זה כתוב במה ששלחת לנו התנגדות כתובה, ראינו את זה.

יורם סבטני:

אני יכול להעביר לך תמונות בהמשך של, בעבר,

אליעזר ראוכברגר:

עוד רגע תוכל,

יורם סבטני:

שאתה רואה מכוניות חונות שם,

אליעזר ראוכברגר:

עוד רגע תוכל להגיד כל מה שאתה רוצה,

יורם סבטני:

כמעט קבוע.

אליעזר ראוכברגר:

במסגרת ... רק לגבי הנושא של הסרת התנגדות, אם אתה יכול להציג את זה רק בפני היועצת המשפטית שתראה את זה בבקשה. זה שרלי אלבז.

יורם סבטני:

אה, הדפסתי את זה בשבילכם. תחזירי לי את זה רק. העלית את זה לאתר של העירייה, לא?

אריאלה טראב:

כן, כן.

יורם סבטני:

זה מופיע באתר. אתה גם יכול לצלצל אליהם לשאול אותם.

רפי אלישה:

גם לחניה אבל, תרשום. חניה במתכונת המוצגת אני מתנגד לזה. אין שם נגישות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אילנית? אוקי, אז מר שרלי אלבז הסיר התנגדות. בבקשה, אתה יכול להשיב? רק את שמך לפרוטוקול.

יורם סבטני:

אני מבקש, אני מבקש, הכי טוב, אני הכנתי מסמך מסודר, רוצה להציג אותו על המסך. אם יש אפשרות לחבר HDMI, וזה ייתן תשובות בצורה,

אליעזר ראוכברגר:

אין לנו אפשרות.

מני רחימוב:

אין לנו אפשרות.

אליעזר ראוכברגר:

תסביר, דבר.

יורם סבטני:

אני יכול להפעיל את המחשב פה, אתה תראה?

אליעזר ראוכברגר:

אם זה ... שכולם יראו, לא רק אני.

אריאלה טראב:

אני יכולה רגע להשחיל כמה מילים?

אליעזר ראוכברגר:

כן, רק תציגי את שמך ואת תפקידך בכח.

אריאלה טראב:

שמי אריאלה טראב,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאלה טראב:

שמי אריאלה טראב, אני עורכת הבקשה,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אריאלה טראב:

אני אומרת, מתחילת הדיון אפשר לראות את אופי ההתנגדות. כשהצגנו, כשביקשנו מרפסת גג דיברו איתנו על פגיעה בחזית ונראות, למרות שלא הרמנו את גובה המעקה ולא שינינו שום דבר בבינוי. הכל היה מתוכנן מתוך הדירה, היציאה הייתה מתוכננת מתוך הדירה בלי שום תוספת חיצונית שמפריעה ובכל זאת התנגדו, הסרנו את זה מהבקשה. כשביקשו מאיתנו, אישרו לנו יותר נכון את החניה בתוך החצר, תחום המגרש, מחלקת הסדרי תנועה אישרה את זה. ראינו שיש התנגדויות ואנחנו לא יכולים לפגוע בשכנים, העברנו את זה לחלק האחורי שאושר לחלוטין על ידי מחלקת היתרי תנועה. אפשר לראות שיש באותו קו גם כן,

רפי אלישה:

מה אושר?

אריאלה טראב:

החניה. אפשר לראות שיש באותו קו גם,

רפי אלישה:

מה, אין שם דיירים אחרים, רק לכם אושר?

אריאלה טראב:

מאושר,

רפי אלישה:

איזה,

אליהו שלומוב:

החניה מול החניה שלך ...

רפי אלישה:

בסדר, אני מבין, אבל אין שם דיירים אחרים?

אריאלה טראב:

יש שם חניות כבר שהן קיימות, זה לא דבר שהוא מוזר או זר לחלקה הזו. הכל בתוך תחומי החלקה. לגבי אופי הדיירים, אין לנו יותר מדי אופציה לקבוע את אופי הדיירים שישכרו כמו שאין לאף אחד אחר. מה גם שהמתנגד עצמו ביקש את אותה בקשה והיא אושרה לו.

אליהו שלומוב:

מה זה, איזה בקשה?

אריאלה טראב:

את הבקשה של פיצול דירה.

אליהו שלומוב:

אני, אושרה לי, אני לא לקחתי חניה.

אריאלה טראב:

אושרה לך, בסדר,

אליהו שלומוב:

אני לא לקחתי חניה.

אריאלה טראב:

לא משנה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר על חניה, היא דיברה על אופי דיירים עכשיו.

אריאלה טראב:

בסדר? זה ככה בכמה דברים קטנים, והוא ימשיך לגבי שאר ההתנגדויות. אה, לגבי המרפסת. אנחנו עומדים במרחק של 8.5 מטר מבין שני הבניינים. התב"ע לא מתירה לפחות מ-1.80 מטר מרפסת זיזית לפי תב"ע 8151, וביקשנו 2 מטר שזה בקשה לגיטימית בכל ירושלים.

אליעזר ראוכברגר:

כמה המרחק, אמרת?

אריאלה טראב:

8.5.

יורם סבטני:

הנה, הוא מדד.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. כן, אתה רוצה להשיב?

יורם סבטני:

ברשותך, אני יכול לתת לך עותק מודפס גם?

אריאלה טראב:

מה גם,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אריאלה טראב:

מה גם שאנחנו לא פותחים פתחים,

צביקה אסולין:

אני רוצה לשאול אותך שאלה.

אריאלה טראב:

דבר נוסף אני רוצה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

אותו?

צביקה אסולין:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן, תן לו רק לסיים.

אריאלה טראב:

אנחנו לא פותחים פתחים שלא היו קיימים. זאת אומרת, אנחנו צריכים, ממש רצינו שיהיה מינימום של פגיעה, לקחנו חלון והפכנו אותו לדלת, ומבחינת הנראות של הבינוי, במיקום של

הפרגולה הזאת הצענו את המרפסת, ככה שזה לא זר לבינוי. זה לא משהו שמבחינת נראות מתקבל לא טוב.

צביקה אסולין:

רציתי לשאול אותך לגבי, הוא טען שהכניסה,

אריאלה טראב:

כן?

צביקה אסולין:

שהכניסה והיציאה מהיחידה תהיה ממש על הפס אפס עם היציאה עם הכביש.

אריאלה טראב:

נכון.

צביקה אסולין:

השאלה אם לא כדאי להפוך את זה, לעשות את זה מצד אחר, שילד לא יצא מהבית ישירות לכביש.

יורם סבטני:

ככה נמכר הדירה.

אריאלה טראב:

אם הייתה אופציה,

צביקה אסולין:

מה?

אריאלה טראב:

רגע,

יורם סבטני:

הדירה נמכרה ככה.

צביקה אסולין:

לא,

אריאלה טראב:

אם הייתה אופציה,

צביקה אסולין:

אני מדבר,

אריאלה טראב:

היינו עושים ...

צביקה אסולין:

אני מדבר על החדש.

אריאלה טראב:

אין צד שני.

יורם סבטני:

אין אפשרות.

אריאלה טראב:

בצד השני זה מדורג.

אליהו שלומוב:

לא רק שלא יצא ילד, גם שלא יצא מפגר כביום לידתו ויטריד את האנשים שם.

אריאלה טראב:

אני רק אומר שם,

יורם סבטני:

אני,

אריאלה טראב:

... מדורג, צד אחד, צד קדמי, יש צד אחד שאפשר לצאת.

אילנית מיכאלי:

... זהות השוכר.

אריאלה טראב:

מה גם ששם הייתה,

צביקה אסולין:

לא זהות השוכר, אני מדבר על הכניסה והיציאה משם.

אריאלה טראב:

שם הכניסה והיציאה,

צביקה אסולין:

שזה לא על הפס,

אריאלה טראב:

שנתן הקבלן.

צביקה אסולין:

זה לא מעניין אותי מי יגור שם.

אריאלה טראב:

סליחה, שם הכניסה והיציאה שנתן הקבלן. זה היציאה, זה הכניסה והיציאה מהחניה.

צביקה אסולין:

אתם לא עושים כניסה ויציאה חדשים?

אריאלה טראב:

אין לנו אופציה אחרת.

צביקה אסולין:

אתם לא עושים כניסה ויציאה חדשים?

אריאלה טראב:

לא, לא.

דובר לא מזוהה:

הם לא משנים.

יורם סבטני:

זה מובנה,

אריאלה טראב:

לא, לא משנים את זה.

יורם סבטני:

הקבלן מכר לי את זה ככה.

אליהו שלומוב:

שום דבר לא מובנה, זה היה חניה, ואתה הופך את זה ליחידת דיור.

יורם סבטני:

הקבלן מכר לי, הקבלן מכר לי,

אליהו שלומוב:

הוא עשה דלת פלדלת, זה היה צריך להיות תריס של חניה. שומע?

יורם סבטני:

הקבלן מכר לי את הדירה עם אפשרות לרדת מהסלון לחדר, דרך חדר המדרגות לחניה ולמחסן שלי ולצאת החוצה. לא קיבלתי הוראות הפעלה לדירה האם לצאת רק בני אדם, לא מכוניות. ככה קניתי את הדירה, תיכף אני אציג לך את זה.

אריאלה טראב:

זה היציאה.

אליהו שלומוב:

כן, אבל לא גרים שם.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. כן, אדוני, אתה רוצה לדבר?

יורם סבטני:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך לפרוטוקול.

יורם סבטני:

כן. אני רוצה בצורה מסודרת,

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך בבקשה לפרוטוקול.

יורם סבטני:

יורם סבטני, אני מציג גם את אשתי, מזל סבטני.

אליעזר ראוכברגר:

אתה המבקש.

יורם סבטני:

אנחנו המבקשים והיא האדריכלית. טוב, עכשיו אני אעבור אחד אחד, יש לך את זה גם מודפס מולך. לגבי שרלי אלבז בשאול ליברמן 5, הוא הסיר את ההתנגדות, גם זה עלה לאתר על ידי האדריכלית וגם הבאתי לך את זה מודפס, אז זה לא רלוונטי.

אילנית מיכאלי:

איך קוראים לו? שאול?

יורם סבטני:

שרלי אלבז, שאול ליברמן,

אליעזר ראוכברגר:

שרלי אלבז הסיר את ההתנגדות, זה מה שהוא הראה לך.

יורם סבטני:

הסיר את ההתנגדות,

אילנית מיכאלי:

כן.

יורם סבטני:

זה גם מעודכן באתר.

אילנית מיכאלי:

פשוט לא היה לי את השם.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, כן.

דוברת לא מזוהה:

אילנית,

יורם סבטני:

לגבי שיינקמן, יש לו שתי התנגדויות בגדול. אחת זה המרפסת גג והשני זה חניה בחצר, שתיהן בוטלו, לא רלוונטי. בכל מקרה גם החניה שהייתה קודם אושרה על ידי הסדרי תנועה כך שלא היה באמת בעיה לזה, וגם אני יצאתי במסגרת זה שאני אוסיף חניה, לא רצו, כאילו על חשבון החניה הבודדת שאני מבטל, אני אוסיף חניה על חשבוני בהמשך הרחוב, גם זה לא אושר. אז ירדנו מזה לגמרי.

מני רחיימוב:

בהתחלה זה אושר על ידי הסדרי,

אליעזר ראוכברגר:

מה לגבי,

יורם סבטני:

אושר,

מני רחיימוב:

אבל אתם ביטלתם חניה ציבורית בשביל להיכנס לחניה ...

יורם סבטני:

הייתי מוכן,

מני רחিমוב:

שניה. ואז הסדרי תנועה חזרו בהם ואישרו לכם את הבקשה ...

אריאלה טראב:

אבל הם אישרו את זה, קיבלתי אישור.

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש לו טענה שזה יפגע באופי הרחוב.

אריאלה טראב:

אין שום בעיה.

יורם סבטני:

אין שום בעיה, כל פסגת זאב מלאה מכוניות שיוצאות מהמדרכה ויורדות לכביש.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא דיברתי עכשיו על חניה, דיברתי על פגיעה באופי הרחוב.

יורם סבטני:

איזה פגיעה זה באופי הרחוב?

אליעזר ראוכברגר:

ככה הוא טוען.

יורם סבטני:

אני אפס עם המדרכה, ...

אליעזר ראוכברגר:

גנדי שיינקמן בהתנגדות שלו, אני הקראתי אותה, הוא אמר שזה יפגע, תגרום לשאר הדיירים
ברחוב תקדים להרחבת הבנייה ובכך תפגע גם בפרטיות, גם בנוף וגם באופי הרחוב.

יורם סבטני:

אז אני מענה לך על זה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יורם סבטני:

כל העשר קוטג'ים שזה חמישה מבנים דו משפחתיים, כולם נמצאים, הדירה הראשונה מינוס שתי קומות, הבניין השני מינוס קומה, אני אפס, הבניין הבא פלוס קומה, הבניין האחרון מתוך חמישה, פלוס שתי קומות. זאת אומרת, המקום היחידי שאני יכול להיכנס עם אוטו זה רק בדירה שלי, היא אפס עם המדרכה. היא לא תשנה כלום, אני לא עושה רמפה ולא עושה שום דבר למעט שאר הכניסה, וזה לא איזה תקדים היסטרי,

אריאלה טראב:

כבר ביטלנו את זה.

יורם סבטני:

לא משנה, ביטלנו את זה,

אריאלה טראב:

ביטלנו.

יורם סבטני:

אבל אני, אם יש איזושהי בעיה עם החניה, ... על הדבר הזה גם.

אליהו שלומוב:

גם ... יש לי הערה, ברגע שהוא עושה בגינה שלו חניה הוא גונב חניה משם,

יורם סבטני:

אוקי, בוא,

אליהו שלומוב:

גם ככה יש מצוקה. ודבר שני, כשהוא יבוא לצאת מהחניה, הילדים חוזרים מהגן,

יורם סבטני:

יש הסדרי תנועה, יש הסדרי תנועה, יש תמרורים, אין בעיה בזה. עזוב, יש מהנדסי תנועה שהחליטו שזה כן בסדר. לא משנה, בוא נתקדם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זכותו לומר את מה שהוא חושב.

יורם סבטני:

לא, אין בעיה. אני רק אומר, מציין שזה אושר על ידי מהנדסי תנועה בעיריית ירושלים ועמדנו בכל התקנות.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

יורם סבטני:

בסדר? להגיד שזה מסוכן, זה לא.

אליהו שלומוב:

זה כן מסוכן. לדעתי.

יורם סבטני:

אני לא הפרעתי לדבר. עכשיו, אז דיברנו לגבי גנדי שיינקמן,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יורם סבטני:

אמרנו, מרפסת הגג בוטלה, אז לכן לא רלוונטי. וההתנגדות השנייה חניה בחצר בוטלה, אף על פי שזה אושר. לא רלוונטי, הורדנו את זה מהבקשה. דייר שלישי, שומע? הדייר השלישי.

אליעזר ראוכברגר:

דבר.

יורם סבטני:

רפי אלישה. טענה שאינה עניינית, גם היום יש שני חלונות, אחד שירותים ואחד של חדר ילדים לפי התכנון, ועל פי הזכות הקיימת בחוק לדירה מותר לי להוציא מרפסת 12 מטר. עצם הוצאת המרפסת אינה משנה את המציאות, חלון שאמור להפוך לדלת יציאה למרפסת כבר קיים מול חלון חדר ילדים אחר של אלישה. במידה וזה מפריע למשפחת אלישה הם יכולים להשתמש בוילון, תריס ונציאני, מה שהם רוצים. יש פתרונות לדברים האלה. אין היגיון שלא לאשר את זה כי זה עומד בכל התקנות. והזכות שלהם לפרטיות, לא רק שהיא לא רלוונטית כי יש לי כבר חלון שצופה אליהם שהוא גבוה מהם, היא גם לא עולה על הזכות שלי לבקש הוצאת דירה, הוצאת מרפסת, כי לפי החוק אני עומד בתקנות. לגבי החניה בחצר, זה הטענה השנייה שלהם, ביטלנו, לא רלוונטי. עכשיו, אתה רואה את התמונות?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יורם סבטני:

אני צילמתי תמונות, אתה רואה? מתוך חדר הילדים. אתה רוצה להתקרב?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, בסדר.

יורם סבטני:

מתוך חדר ילדים, רואים את החלון.

אליעזר ראוכברגר:

אני פה זה שקובע ... , לא אתה.

יורם סבטני:

אני לא שיניתי שום מציאות פה, לא שיניתי, בסדר? רואים גם בין החצרות, יש לך את זה בצבעוני אצלך גם, בין החצרות. אתה רואה שאני לא שיניתי כלום. יש חלון שהופך לדלת ויש חלון מצד שני של חדר ילדים אחר. לא שיניתי כלום פה.

דוברת לא מזוהה:

רוחמה,

יורם סבטני:

עכשיו נילי שלומוב. יש להם כמה טענות, אני אענה עליהם אחת אחת. אחד, הבקשה להיתר נבחנה ועמדה בדרישות כל המחלקות בעירייה כולל אחוזי בנייה, הסדרי תנועה וכולי, כי היה לו טענה למה אישרו את זה. לגבי, בנוסף לטענה לסכנה בטיחותית עקב יציאת הדייר החוצה אינה רלוונטית. הרי כל הבניינים שלנו, עשר קוטג'ים, נבנו עם חדר מדרגות שיורד מקומת הכניסה שברחוב העליון למטה לחניה הפרטית שברחוב שאול ליברמן, לכן טענה זו,

אליעזר ראוכברגר:

ששש, חברים. נלי, בבקשה.

יורם סבטני:

לכן טענה זו אינה מחזיקה מים,

אליהו שלומוב:

איזה טענה?

יורם סבטני:

שיש סכנה בטיחותית. אין סכנה בטיחותית, מאחר שמכרו לי את הדירה, תיכף אני אציג לך את תכניות המכר, וגם זה נמצא אצלך וגם בבקשה וגם איפה שאתה רוצה, זה נמצא באתר שלכם,

אליהו שלומוב:

הנושא ... על הסכנה הבטיחותית,

יורם סבטני:

יש לי, אני לא הפרעתי לו לדבר,

אליעזר ראוכברגר:

... די.

יורם סבטני:

סליחה, אני לא הפרעתי, יש לי זמן לדבר.

אליהו שלומוב:

כן, לא, לא, זהו.

יורם סבטני:

אני, מכרו לי את הדירה שאני בסלון שלי, שזה אפס עם המדרכה של הרב שלום משאש, אני יורד בתוך הדירה. יש חדר מדרגות שיורד לחניה ולמחסן. שוב פעם, לא קיבלתי הוראות הפעלה לדירה שמזהירות אותי לא לצאת רגלית החוצה. זה שאני מוסיף עכשיו דלת שהיא, הדלת הזאת כבר קיימת שלוש ארבע שנים. כמו יתר, יש עוד דיירים בשורה שלי שגם להם יש, הם סגרו חזית עם תריס מתרומם, יש גם דלת. למה? שהם לא יצטרכו בשבת להרים מנוע חשמלי. זהו. זה לא משנה מציאות, הדברים האלה קיימים, אנשים נכנסים ויוצאים דרך דלת בחזית של החניה, ולכן זה, הטענה הזאת היא חסרת בסיס. בנוסף, לדייר שלי אין רכב ואני יכול להראות לך את החוזה איתו. יש לי, יש אזהרה, אני לא מאשר לו להחנות, אפילו לא, למעט להוריד דברים. אבל, אין לו אוטו, אבל אילו היה לו אוטו, רשום לו בפירוש, למעט להוריד דברים ולחנות בחוץ, מחוץ לרחוב, כי הרחוב גם ככה, לא רוצה בעיות עם שכנים. לגבי המרפסת קונזולית, מיותר לציין כי הבקשה להוספת מרפסת עומדת בדרישות חוק התכנון והבניה, כפי שצינתי, ולכן הטענה הזאת, לפגיעה בפרטיות, היא לא עניינית. תיכף אני אסביר גם למה היא לא עניינית. המרפסת אינה גורמת לפגיעה לפרטיות של אף דייר ובוודאי שלא למתלוננים שאין להם חלון של חדר מגורים לכיוון המרפסת. רגע, קפץ לי שורה.

אריאלה טראב:

אתה רוצה להראות את זה?

יורם סבטני:

אין להם חלון של חדר מגורים לכיוון המרפסת ולכן טענה זו אינה רלוונטית ואינה עניינית. זכותם של משפחת שלומוב לפרטיות לא רק שאינה רלוונטית, היא בוודאי אינה גוברת על זכותנו להוספת מרפסת. בנוסף, לא היו התנגדויות של שכנים אחרים לתוספת. לכן להציג את זה שעכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

את זה כבר אמרת שלוש פעמים.

יורם סבטני:

אני אומר את זה אבל בצורה מסודרת עכשיו טענה טענה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא צריך לחזור על דברים שכבר אמרת.

יורם סבטני:

אוקי. לגבי המרפסת גג הוסרה, לא רלוונטי, זה הוסר מהבקשה. לגבי החניה בחצר, הוסרה מהבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

7.

יורם סבטני:

עכשיו, אני רוצה לציין רק בשתי מילים שכמו שאני עכשיו הסברתי לך עניינית והנדסית למה הטענות האלה הן לא מחזיקות מים, יש עוד דבר, שאנחנו מסוכסכים, יש לנו סכסוך מאד חמור,

אליעזר ראוכברגר:

לא רלוונטי, אל תגיד לי את זה, זה לא מעניין אותי.

יורם סבטני:

שזה הגיע לרמה של תלונה במשטרה,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא מעניין אותי,

יורם סבטני:

זה הגיע לרמה של ... לזה שהוא נמצא פה.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו, אנחנו לא וועדה לסכסוכי שכנים.

אליהו שלומוב:

לא, מתוק.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו וועדה לתכנון ובניה, לא לסכסוכי שכנים.

אליהו שלומוב:

הרקע שאתה התנגדת לי סתם,

אליעזר ראוכברגר:

אני רק רוצה תשובה. סליחה, מר שלומוב.

יורם סבטני:

כן, עכשיו הנה,

אליעזר ראוכברגר:

אני רק רוצה תשובה לדבר אחד, מה שהוא טען,

דובר לא מזוהה:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

שהחניה מול הממ"ד שלו, מול החלון של הממ"ד.

יורם סבטני:

אם,

אליעזר ראוכברגר:

החניה שסימנת.

יורם סבטני:

היא פנימית,

אליהו שלומוב:

מול הממ"ד ומול הזה, אני יורד,

יורם סבטני:

החלון שלו לתוך הערוגה, לאורך הערוגה, אני יוצא מהאוטו, הולך הביתה.

אליהו שלומוב:

לא, זה לא הולך הביתה, זה ישר,

אריאלה טראב:

הנה החלון.

אליהו שלומוב:

לתוך הבית שלי.

יורם סבטני:

יש לו חלון ממ"ד, אבל הוא לא פונה, אני לא חונה מול ה-, נגיד אם זה האוטו, זה האורך של האוטו, החלון שלו פה, הוא לא פה.

אריאלה טראב:

הנה, אפשר?

יורם סבטני:

אני צריך להתאמץ,

יוחנן וייצמן:

היא תראה לנו,

יורם סבטני:

אני צריך להתאמץ כדי,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו ראינו שיש חלון כן ממול.

אריאלה טראב:

לא, לא, לא, החלון ...

יורם סבטני:

זה החניה וזה החלון.

אליעזר ראוכברגר:

יש חלון, בטח שיש.

אריאלה טראב:

לא, זה לא החלון,

יורם סבטני:

לא, זה עמדת כיבוי אש.

דובר לא מזוהה:

רגע, רגע, תן לי,

דובר לא מזוהה:

הנה, זה החלון.

יואל שבת:

יש חלון.

אליהו שלומוב:

הנה, זה החלון.

יורם סבטני:

זה החלון,

יואל שבת:

זה החלון.

יורם סבטני:

הוא יוצא, קודם כל יש,

אליעזר ראוכברגר:

זה אחד וזה השני.

דובר לא מזוהה:

לא, זה עמדת כיבוי אש.

יורם סבטני:

דבר ראשון,

דובר לא מזוהה:

זה כיבוי אש.

יורם סבטני:

דבר ראשון,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה ארון, זה כלום. פה יש חניה, מה זה?

יורם סבטני:

זה עמדת כיבוי אש.

אריאלה טראב:

זה ארון כיבוי אש.

יוחנן וייצמן:

זה ארון.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אליהו שלומוב:

ופה יש גם חלון.

אריאלה טראב:

כיבוי אש.

יוחנן וייצמן:

זה ארון, זה ארון.

דובר לא מזוהה:

זה כיבוי אש.

אליעזר ראוכברגר:

זה ארון, מה זה?

דובר לא מזוהה:

כיבוי אש.

יוחנן וייצמן:

ארון, ארון, ארון.

דובר לא מזוהה:

כיבוי אש.

יורם סבטני:

עמדת כיבוי אש.

אליעזר ראוכברגר:

החלון הוא רק פה?

דובר לא מזוהה:

כן.

אליהו שלומוב:

יש פה חלון ויש פה חלון.

יורם סבטני:

כן.

אריאלה טראב:

פה זה חדר מדרגות.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, אני שואל על זה.

יורם סבטני:

זה כיבוי אש. רגע, אני רוצה גם להגיד משהו על התמונה, ברשותך. שומע? קודם כל הפילר הזה, ככל הזכור לי, הוא בגובה 1.80 מטר. אוקי? פה אין בעיה, אם אני אדרש להוסיף פה גידור שיסגור את זה, רוצה עוד פה פאנל, אני אפתור לו גם את הבעיה,

אליהו שלומוב:

אני לא רוצה שתסגור לי, זה שלי.

יורם סבטני:

אין לי שם, לא שלך,

אליהו שלומוב:

זה שלי.

יורם סבטני:

זה חלקה משותפת לכלל הדיירים.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יורם סבטני:

זה החלון שלו, אני פה מחנה, עולה, החוצה, עולה במדרגות ... ושאר הטענות שלו לא רלוונטיות.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, תודה.

אריאלה טראב:

יש גם, יש גם חניות ...

אליעזר ראוכברגר:

אדוני, אתה רצית עוד משהו,

אליהו שלומוב:

זה עוד דבר,

דובר לא מזוהה:

כן.

אליהו שלומוב:

זה גם חניה, אם כבר זה גם חניה משותפת. לא מספיק יש לנו שם מצוקה, יהיה עוד מצוקה.

יורם סבטני:

עכשיו רציתי להראות לך תמונה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, סליחה, אדוני, סיימת. תודה.

יורם סבטני:

לא, לגבי ה-,

אליהו שלומוב:

אני רוצה להראות ...

אליעזר ראוכברגר:

לגבי מה?

יורם סבטני:

לגבי הזוויות. אני צילמתי מהחלון של הבית שלי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הבנו את זה, הבנו.

יואל שבת:

אני רוצה לשאול אותך,

אליעזר ראוכברגר:

כן, יואל.

יואל שבת:

... את הגלגולים השונים מול המחלקה להסדרי תנועה לפתרון החניה שמצאת ברכוש המשותף,
פורסמו לכל הדיירים ברכוש המשותף?

דובר לא מזוהה:

לא, לא,

יורם סבטני:

אני לא יודע.

דובר לא מזוהה:

לא, לא,

דובר לא מזוהה:

מה זה לא יודע? לא.

יואל שבת:

לא יודע?

אריאלה טראב:

לא נעשה פרסום.

אליהו שלומוב:

הם עשו צמצום.

יואל שבת:

מה?

אריאלה טראב:

לא נעשה פרסום חוזר.

יורם סבטני:

זה היה אחרי הפרסום של ההיתר, זה תיקונים,

ישראל קלרמן:

לא, בפרסום הראשון זה נמצא?

יורם סבטני:

לא.

דובר לא מזוהה:

לא, לא, לא.

אריאלה טראב:

בפרסום הראשון פרסמנו על חניה בתוך החצר.

ישראל קלרמן:

אה, לא חניה שניה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אריאלה טראב:

לא, שתי חניות, חניה כפולה.

אליעזר ראוכברגר:

מר שלומוב, בבקשה.

אליהו שלומוב:

קודם כל,

אריאלה טראב:

חניה כפולה בתחום החלקה.

אליעזר ראוכברגר:

ששש, כן.

אליהו שלומוב:

זה שאלה נכונה. אני למשל, הם עשו צמצום פרסום, אני לא קיבלתי הודעה לזה. מישהו מהחברים
שלו בא וסיפר לי.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אליהו שלומוב:

חבר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל אתה פה,

יורם סבטני:

... צילם, הוא העלה לקבוצה של הדיירים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בוא, זה לא משנה, אתה,

יורם סבטני:

... לפרסם.

אליעזר ראוכברגר:

אתה כאן וקיבלת את מלוא הזכות להביע את עמדתך,

אליהו שלומוב:

אז תן לי להמשיך.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אליהו שלומוב:

אני רוצה את החניה הזו, אני לא יודע אם תאשר אותה או לא תאשר אותה, אני רוצה קודם שיפרסמו את זה בכל ה-18 קוטג'ים, שהם ידעו, כי יהיה עוד מתנגדים לזה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אליהו שלומוב:

ודבר שני מה שהוא אמר, הקבלן מכר לו את הדירה לא עם הוראות הפעלה. הוראות ההפעלה כשהוא מכר לו זה אתה שם את האוטו שלך, עולה לבית. הילד בן שנתיים וחצי לא יכול להפתיע אותך ולצאת לחניה פתאום, לקפוץ.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אליהו שלומוב:

אתה מבין?

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, תודה.

אליהו שלומוב:

היום זה דירה, זה,

אליעזר ראוכברגר:

תודה. כן, אדוני, רצית עוד משהו להוסיף?

רפי אלישה:

אני מדגיש, כן, יש לי מה להוסיף. קודם כל,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אדוני.

רפי אלישה:

קודם כל לפרט את מה שהוא אמר. בטיחות זה דבר לא זניח, חבר'ה. אני רופא במקצועי. לא מבין בהנדסה ובכל מיני פענוחים ומונחים של בנייה ושל תוספות בנייה, אבל תבינו, זה באמת יסכן את החיים אם יצמצמו את האזור הזה להסדרי חניה פרטיים, זה היה ציבורי, פתאום הופך להיות פרטי. קודם כל שאלה מאיזה זכות. באיזה זכות?

יורם סבטני:

חלקה משותפת.

רפי אלישה:

מה משותפת, ואתה לוקח את זה,

יורם סבטני:

חלקה משותפת.

רפי אלישה:

ואתה לוקח את זה בשיתוף, משותף? באיזה זכות? מי נתן לך את הזכות?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, עוד משהו?

רפי אלישה:

מי נתן לעירייה את הזכות לתת לו את זה כפרטי?

אליעזר ראוכברגר:

עוד משהו?

רפי אלישה:

ועוד דבר. דיברו פה על הסדרי, כל מיני הסדרי תנועה ולא יודע מה. הרי אם אני ארצה, כמו שיוזם, שיהיה לו לבריאות, שיהיה כולם מהיחידות דיור שלהם. אני ארצה להפוך את זה, אני לא הפכתי את זה, החניה שלי סגורה, ברוך השם, לא מסכנת אף אחד. אנשים יורדים בבטחה ונכנסים לבית. אם אני ארצה מתישהו, ברוך השם גדלים, גם שהם יגדלו, גם אנחנו נגדל, ילדים גדלים, מתחתנים, אני ארצה לסגור את זה, ממי אני ...?

אליעזר ראוכברגר:

ממי אני?

רפי אלישה:

ממי אני אגזול את החניה, ממי? מאיזה שכן?

אליהו שלומוב:

ברגע שאתה מתחיל עם זה אתה ממשיך עם זה.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז. עוד משהו?

רפי אלישה:

זה היגיון בריא פשוט, אני,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה. תודה רבה לכולם, הדיון הסתיים, תודה. תודה רבה, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה. טוב, מני, אתה רוצה להתייחס?

מני רחימוב:

עם מה נתחיל? אז קודם כל,

אליעזר ראוכברגר:

עם מה שאתה רוצה.

מני רחימוב:

הטענה של הגג, כמו שאמרנו, מרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

הגג הוסר, חניה,

מני רחימוב:

הגג והחניה אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

חניה הוסרה,

יוחנן וייצמן:

ההתנגדויות התקבלו.

מני רחימוב:

אני רוצה על מרפסת הזיז.

אליעזר ראוכברגר:

לא התקבלו, התכניות שונות, עוד לפני ששמענו את ההתנגדות.

מני רחימוב:

אני רוצה על מרפסת הזיז.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

מני רחימוב:

יכול להיות שמרפסת הזיז באמת, באמת היא יכולה להזיק.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל הוא אומר שהוא חייב לפי תב"ע 1.80 מטר, אז להוריד את זה ל-1.80 מטר?

מני רחימוב:

אז אפשר לעשות את זה על הגודל של הפרגולה הקיימת.

דובר לא מזוהה:

מה לעשות?

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה,

מני רחמוב:

לעשות את זה על הגודל של הפרגולה הקיימת.

אליהו שלומוב:

התחלתי לשאול שאלה על האחוזי בנייה ולא נתת לי לשאול את זה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אליהו שלומוב:

אם תרשה לי, ...

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, אנחנו לא יכולים לשמוע צד אחד בלי הצד השני, אסור לנו.

אליהו שלומוב:

הנה, הוא פה, שייכנס.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, בסדר, תקבל תשובה בדואר יחד עם התשובה על כל ההתנגדות. כן.

מני רחמוב:

הנה, אתה רואה? זה הגודל של הפרגולה שלו. זה הגודל של הפרגולה בצהוב, אז אנחנו יכולים לצמצם אותו עד ל-,

אליעזר ראוכברגר:

איפה, איפה? הצהוב זה הפרגולה,

מני רחמוב:

כן, זה הפרגולה, אפשר לצמצם אותו עד לצהוב, שיהיה 1.80 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

ואז כמה זה יהיה?

מני רחימוב:

1.80 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל השאלה מבחינת התב"ע,

מני רחימוב:

אה? אני אקרא את התב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר שהתב"ע זה 1.80 מטר מחייב.

מני רחימוב:

זה גם 1.80 מטר. הם פרסמו הקלה.

אליעזר ראוכברגר:

אה, בסדר.

מני רחימוב:

אז אני אומר, נחזיר אותו 20 ס"מ,

אליעזר ראוכברגר:

20, 30, כמה שזה.

מני רחימוב:

20, בדיוק, על גודל הפרגולה, ובאורך שהם מבקשים. אני לא רואה בזה איזה בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד.

צביקה אסולין:

... זה יום קצר,

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד, ואז גם לא יהיה טענה על פגיעה בפרטיות כי יש שם פרגולה.

מני רחמוב:

גם הם לא צריכים תכנית צל, זה בתים שזה, הם הראו תכנית צל לדירה,

אליעזר ראוכברגר:

קוטג'ים, נכון.

מני רחמוב:

הם הראו את זה, הם הראו גם תכנית צל לדירה,

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים איתך. לצמצם לפרגולה, כן.

מני רחמוב:

לגבי,

אליעזר ראוכברגר:

גם נצמצם ככה את הטענה של פגיעה בפרטיות.

מני רחמוב:

אוקי. לגבי הפיצול יחידה, הם יכולים לקבל את זה מכוח תקנה 117. לעניין השטחים, יש סעיף בתקנה 117 שאומר דבר כזה, אני אקריא את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אגב, אם הוא קיבל הוא לא יכול גם להתלונן,

מני רחמוב:

קודם כל זהו, הוא קיבל מכוח תקנה,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא טען על חניה.

מני רחמוב:

על פי,

אילנית מיכאלי:

בדיוק, הוא עצמו קיבל את זה,

מני רחמוב:

כן.

אילנית מיכאלי:

אז אני לא מבינה את הקשר.

אליעזר ראוכברגר:

שלומוב עצמו קיבל,

אילנית מיכאלי:

הוא חושש מהדו"רים שיגיעו, הוא חושש מזה, זה לא הגיוני, הוא בעצמו גם קיבל.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה עוד שניה נגיע. אבל סתם, על עצם הזה שהוא מתנגד, לפי סעיף 71 בחוק המקרקעין הוא לא יכול להתנגד אם הוא קיבל.

מני רחিমוב:

אני, אני,

אליעזר ראוכברגר:

רק הוא טוען שאז היה הוראת שעה, הוא קיבל לפי הוראת שעה והיום אין הוראת שעה.

מני רחिमוב:

אני רוצה לצטט מתקנה 117, סעיף 8 לתיקון 117. תותר הפיכה של שטחי שירות עד 60 מטר מקומת המרתף לשם שימוש עיקרי.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

מני רחिमוב:

אוקי? פה הם מציעים כולה 13, 14 מטר שזה היה חניות שהם הופכים אותם לעיקרי. אז זאת אומרת, חלק שטח עיקרי היה בהיתר מקורי, חלק הם הופכים משירות לעיקרי שהם יכולים לקבל מכוח התקנה.

אליעזר ראוכברגר:

מוסיפים.

מני רחिमוב:

הם הופכים משירות שהיה,

אליעזר ראוכברגר:

ומוסיפים לעיקרי שהיה.

מני רחिमוב:

הם לא מוסיפים, הם הופכים פשוט, הופכים את זה משירות לעיקרי.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא יחידת דיור של 13-14 מטר.

מני רחימוב:

לא, היה עוד חלק שהוא היה כבר עיקרי שמה.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאמרת, הם מוסיפים את מה שהם הופכים עכשיו לעיקרי,

מני רחימוב:

לעיקרי הקיים, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

המקורי.

מני רחימוב:

כן. אבל את השטחים האלה יש מכוח התקנה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

מני רחימוב:

אז בזה אין לנו בעיה. זה צריך להיות במקום הזה, זה המקום הכי נכון לעשות את זה. עכשיו, לעניין היציאה והכניסה, זה המקום שהוא קיבל את זה, שבנו את הבניין, בהיתר המקורי זה היה כניסה לדירה מלמטה, דרך החניה.

אליעזר ראוכברגר:

זה סוג של קו אפס כזה.

מני רחימוב:

כן, כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני גם לא חושב ש-, אתה יודע, יש לנו רוח נבואה מי יגור שמה, ילדים ירוצו, לא ירוצו, כבר מהיום אני צריך,

מני רחימוב:

אנחנו גם לא יכולים להתייחס,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

צביקה אסולין:

לא, אבל זה צודק, אבל זה צודק. הכניסה והיציאה,

מני רחימוב:

אבל זה המקום היחיד שיש.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא קיבל את זה,

מני רחימוב:

אבל זה בהיתר מקורי היה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא קיבל את זה בהיתר המקורי.

צביקה אסולין:

לא, אבל הכניסה והיציאה היום,

מני רחימוב:

זה היה בהיתר מקורי,

צביקה אסולין:

כן.

מני רחימוב:

לבית עצמו.

צביקה אסולין:

אבל הכניסה והיציאה הזאתי היא לחניה, ופה עכשיו,

מני רחימוב:

לא, וגם כניסה לבית ללמעלה.

צביקה אסולין:

ופה עכשיו אתה הופך את הכניסה והיציאה הזאתי,

מני רחימוב:

לא, אבל זה גם,

צביקה אסולין:

כי אתה מבטל את החניה.

מני רחימוב:

אבל זה גם היה,

אליעזר ראוכברגר:

זה גם היה מהחניה לבית.

מני רחימוב:

זה היה גם לדירה עצמה,

צביקה אסולין:

לא,

מני רחימוב:

כן.

צביקה אסולין:

בדיוק, אבל פה הילד שקופץ קופץ לחניה, פה הוא קופץ ישר לכביש.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, לא, לא,

צביקה אסולין:

כי אתה מבטל את החניה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא,

מני רחימוב:

לא, לא, היום נכנסים מפה לבית.

אליעזר ראוכברגר:

צביקה,

צביקה אסולין:

בדיוק, אתה נכנס, איפה אתה נכנס? מחניה. כשאתה מבטל את החניה אתה מביא את הבית עד הכביש, ואז יהיה, אתה פותח את הדלת, הבן אדם בכביש.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה גם היה קודם.

צביקה אסולין:

לא, קודם אתה יוצא מהבית לחניה.

אליעזר ראוכברגר:

מהבית לחניה ומהחניה,

צביקה אסולין:

ומהחניה,

אליעזר ראוכברגר:

ומהחניה לדלת ישר לכביש.

צביקה אסולין:

מהחניה אין דלת, מהחניה,

אליעזר ראוכברגר:

היה, היה דלת, לא, היה דלת.

צביקה אסולין:

זה, צריך להסתכל פה על הסכנה.

יואל שבת:

אתה יכול להראות מה,

אליעזר ראוכברגר:

היה דלת, היה דלת.

יואל שבת:

אתה יכול להראות מה היה לפני זה?

אליעזר ראוכברגר:

הנה, הוא מראה לך את זה פה, בתמונות.

יואל שבת:

אני לא חושב שהיה דלת שם.

אליעזר ראוכברגר:

הנה, הנה, בוא אני אראה לך.

יואל שבת:

יכול להיות שהוא סגר את זה.

צביקה אסולין:

אם אין דלת עוד יותר טוב, אבל אתה מבין מה הסכנה פה? ילד יקפוץ לכביש. תן להם אולי שהדלת בצד.

אליעזר ראוכברגר:

הנה, תסתכל. תסתכל. פה חניה ופה היה דלת. דלת מהחניה.

יוחנן וייצמן:

זה המצגת.

אליעזר ראוכברגר:

זה המצגת. אתה רואה? ואת זה הוא הופך עכשיו,

צביקה אסולין:

לא, זה לא הדלת של,

דובר לא מזוהה:

זה חלון.

צביקה אסולין:

זה לא הדלת שנכנסים לבניין.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

צביקה אסולין:

זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא לבניין, מהדלת נכנסים לחניה ומהחניה לבניין,

צביקה אסולין:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

יש שם ילד,

צביקה אסולין:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יכל לרדת לחניה ומשם לצאת לרחוב.

צביקה אסולין:

אתה רואה את זה? אתה רואה את זה?

יוחנן וייצמן:

זה מה שהוא טען.

צביקה אסולין:

את זה הוא מבטל.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, לא.

צביקה אסולין:

הוא מבטל את החניה, מה.

אליעזר ראוכברגר:

החניה זה דלת.

יוחנן וייצמן:

יש שם ... לשבת.

צביקה אסולין:

יש פה דלת.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, זה מה שהוא אמר, שהיום יש יציאה גם לשבת, שלא יהיה בעיה עם המחסום.

צביקה אסולין:

תראה, אבל מה הוא עושה? עכשיו את כל זה הוא סוגר,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, ומשאיר פה דלת.

צביקה אסולין:

... פה דלת ...

מני רחמוב:

אבל צביקה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, לא,

מני רחמוב:

צביקה, תראה את כל החניות, כולם היו נכנסים משמה.

צביקה אסולין:

כן, אבל זה לא הכניסה לבית, הראשית. מסכים איתי?

מני רחמוב:

אתה רוצה לשנות לו את הכניסה?

אליעזר ראוכברגר:

נכון, זה לא הכניסה לבית הראשית.

מני רחמוב:

אתה רוצה לשנות לו את הכניסה?

צביקה אסולין:

לא יודע, אני לא רוצה לשנות לו כלום,

מני רחמוב:

לא, השאלה לאן.

צביקה אסולין:

אני רק חושב סתם על הילדים.

יואל שבת:

פה הסגירה הזאתי בלי היתר.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה בלי היתר, אבל יש שם דלת.

יואל שבת:

הוא יצר שמה דלת.

מני רחימוב:

הוא עשה דלת.

אליעזר ראוכברגר:

גם היום. גם היום לחניה.

יואל שבת:

יש הבדל עם היתר ויש הבדל בלי היתר.

אליעזר ראוכברגר:

ואגב, מי אומר שזה בלי היתר?

יואל שבת:

בלי היתר, אין לזה היתר.

מני רחימוב:

זה מה שהוא מציע עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

צביקה אסולין:

לייזר, אני אין לי בעיה עם הדלת, יש לי בעיה עם הסכנה.

אלדד רבינוביץ':

... מהדלת של החניה הוא הפך גם לדלת, כדי שיהיה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר עוד פעם, הדלת של, לא, הנה, יש לך בתמונה.

צביקה אסולין:

... שאתה יכול להיכנס ולצאת בלי לפתוח את כל השער.

יואל שבת:

הייתה חניה פתוחה,

אלדד רבינוביץ':

כן.

יואל שבת:

סגר אותה,

צביקה אסולין:

עשה דלת בצד.

יואל שבת:

... ושם דלת בצד. עכשיו הוא מנסה להכשיר את זה, זה הכל.

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש לך פה בתמונה,

יואל שבת:

אתם אומרים נכון שהייתה דלת, הדלת הזאתי נבנתה, לא היה לו בהיתר.

אליעזר ראוכברגר:

לא ב... היתר המקורי שהוא קיבל מהקבלן?

יואל שבת:

כן, ללא היתר.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה היה במקורי?

מני רחিমוב:

ככה, כמו שאתה רואה, חור.

אליעזר ראוכברגר:

מה היה במקורי?

דובר לא מזוהה:

... חניה.

מני רחिमוב:

ככה, חורים.

אלדד רבינוביץ':

זה הכשר עבירת בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

איפה אתה רואה את זה?

יואל שבת:

פתוח, הנה, תסתכל שמה, אתה רואה פתוח?

מני רחימוב:

ככה.

יואל שבת:

ככה, זה מה שהיה.

מני רחימוב:

ככה היה והם יכלו כנראה לסגור את זה עם תריס והוא הלך וסגר עם תריס,

צביקה אסולין:

... כשילד יוצא פה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, ומה זה פה הדלת הזאת?

מני רחימוב:

זה שלו, זה הבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה? השמאלי.

מני רחימוב:

זה הבקשה.

אלדד רבינוביץ':

זה בעצם הכשר עבירה?

צביקה אסולין:

אוקי, אם אין לו, אם זה הפתח היחיד אז זה הפתח היחיד.

מני רחימוב:

לא נראה לי ש-

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה, אני רוצה להבין, מני,

מני רחימוב:

כן, יש יחידה בעצם.

אליעזר ראוכברגר:

מני, זה ההיתר המקורי?

יואל שבת:

כן, כן, כן.

מני רחימוב:

אני מניח שגם ...

אליעזר ראוכברגר:

זה הבקשה?

יואל שבת:

כן.

מני רחימוב:

וזו מה שהוא מציע, כן.

יואל שבת:

זה מה שאמרתי לך, לייזר. הוא הוסיף את זה, הוא לא הוציא לזה היתר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא לא הוסיף את זה היום, הוא הוסיף את זה לפני שנים.

יואל שבת:

יכול להיות.

אליעזר ראוכברגר:

זה לפני שנים כבר.

יואל שבת:

כן, אגב, תראה ברחוב, כולם סגרו ...

צביקה אסולין:

כן, הנה, גם שאר החניות סגורות, כולם.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אלה יש להם דלתות.

צביקה אסולין:

כן, כולם עשו עם דלת, כדי להיכנס ולצאת מהחניה.

מני רחימוב:

הוא הופך את זה ליחידת דיור בקומה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

אז ילד גם יכול לקפוץ מהם לכביש.

מני רחימוב:

... פעם זה היה חניה כזאת, עכשיו זה נהפך להיות ככה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מה הלאה?

מני רחימוב:

ולעניין החניות, שבעצם האישור האחרון לא פורסם, וזה על שטח,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, קודם כל לגבי זה שהוא טען שזה מציץ לו על הממ"ד ראינו שזה רק באלכסון, בממול זה ארון, וגם הפילר שמה הוא 1.80 מטר. בואו, צריך להיות איזשהו, זה גבוה ואתה יודע, עם הראש, הוא לא, בואו,

מני רחימוב:

בפרט בחניון של ממ"ד,

אליעזר ראוכברגר:

אין שמה היזק ראייה, יש הרבה צמחייה, לא רואה את הבעיה שמה.

דובר לא מזוהה:

הוא גם יכול לשים ווילון.

אליעזר ראוכברגר:

כן, גם אפשר לשים ווילון. לגבי הנושא של המרפסת זיז שהם טענו שייתנו לכל הרחוב, שיגישו בקשה.

מני רחימוב:

שכל אחד יגיש בקשה, היא תיבחן.

אליעזר ראוכברגר:

כל בקשה שתוגש תיבחן לגופה בצורה,

מני רחימוב:

או שנבחן על 117 כל בקשה,

אליעזר ראוכברגר:

בלב פתוח, נכון. בלב פתוח ובנפש חפצה. לגבי הנושא של החניה, קודם כל זה נכון שזה אושר
על ידי הסדרי תנועה, אבל זה לא פורסם לכל דיירי הרחוב. והשאלה אם אנחנו צריכים את זה,
בגלל שהוא לא לוקח את זה פרטי לעצמו.

מני רחימוב:

זה,

יואל שבת:

פרטי לעצמו.

מני רחימוב:

אני חושב שזה מוצמד לו,

צביקה אסולין:

לא, הוא לא יכול להצמיד לעצמו.

מני רחימוב:

... אני אגיד לך,

צביקה אסולין:

מה, הוא יכול,

מני רחימוב:

שניה,

צביקה אסולין:

מה, הוא יכול לדרוש את החניה שלי?

מני רחימוב:

רגע, רגע.

יואל שבת:

אתה עכשיו מאשר לו לפי תקן,

צביקה אסולין:

כן.

יואל שבת:

הוא צריך לפי תקן חניה.

צביקה אסולין:

נו?

יואל שבת:

זאת אומרת שהחניות האלו בשביל התקן הם צריכים להיות החניות שלו, מוצמדות אליו. זה תקן חניה.

מני רחימוב:

הוא מבטל שתי חניות שהיו לו, הוא מבטל שתי חניות שהיו לו ומציע אותן.

יוחנן וייצמן:

... הוא לא מצמיד אותן.

מני רחימוב:

זה אמור להיות מוצמד.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא מצמיד אליו.

דובר לא מזוהה:

למה? לחלקה?

דובר לא מזוהה:

בטח.

דובר לא מזוהה:

אילנית,

צביקה אסולין:

הוא לא יכול להצמיד אותם.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא לא יכול להצמיד מהרחוב אליו.

צביקה אסולין:

הוא רק מביא, הוא מביא למחלקה פתרון לחניה.

דובר לא מזוהה:

לא, אבל הוא מסמן, הוא לא מצמיד.

צביקה אסולין:

הוא לא אומר שזה שלו.

דובר לא מזוהה:

... כי לדירה הזאת אין חניות.

צביקה אסולין:

... להצמיד אותם בתכנית,

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה פתאום.

צביקה אסולין:

אבל הוא לא יכול, הוא לא יכול לכתוב עליהם, לשים ...

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא מצמיד אותן שלו.

צביקה אסולין:

חניה פרטית.

אליעזר ראוכברגר:

כן, וודאי.

יואל שבת:

הוא ישים את זה כחניה פרטית.

דובר לא מזוהה:

הוא רק מסמן.

אליעזר ראוכברגר:

לא.

צביקה אסולין:

הוא לא יכול.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

דובר לא מזוהה:

צביקה,

צביקה אסולין:

הוא לא יכול, זה שטח משותף.

אליעזר ראוכברגר:

אין דבר כזה, שטח משותף.

מני רחימוב:

הדירה שלו קיבלה בהיתר המקורי שתי חניות שמה. עכשיו הוא הופך,

צביקה אסולין:

... הוא ביטל אותם.

מני רחימוב:

רגע, רגע, עכשיו הוא, יפה, אז זה לא תקני.

יואל שבת:

תראו, אני חושב באופן כללי, תראו, זה רחובות צרים,

מני רחימוב:

זה חייב להיות מוצמד.

יואל שבת:

זה רחובות צרים. תחשבו שרכב צריך לבוא מול רכב. אתה ממצה, מה שנקרא, מכניס מה שנקרא רכבים בצדדים של הבניינים האלו כחניה מוסדרת לכל דבר ועניין. אני חושב שכל הרחוב, זאת

אומרת, כל הגוש הזה זה רכוש משותף שלהם, הם צריכים לדעת מזה שמחר מחרתיים הולכים להצר להם את הרחוב.

צביקה אסולין:

לא, זה מה שהוא אמר לעשות פרסום.

יואל שבת:

לא, מה?

צביקה אסולין:

זה מה שהוא אמר, לעשות פרסום.

אלדד רבינוביץ':

זה לא לעשות פרסום.

יואל שבת:

אבל לייזר אומר שאולי הוא לא צריך לעשות פרסום.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני שאלתי, אני לא יודע.

יואל שבת:

אני חושב שאם אני כחלק מהרחוב הזה, זה רכוש משותף באחזקה משותפת של כולם, מצרים לי את הרחוב, אני לא מודע לזה? אני חושב שאני כן צריך לדעת מזה. זה רכוש משותף שלי ושל כולנו, אני חושב שזה כן נכון. זה לא משהו שהוא, כאילו, תראו את הרחוב. איך,

מני רחימוב:

רחוב ...

יואל שבת:

כן, אין איך להצר אותו עוד, להוסיף שמה עוד חניות. תחשבו שהחניה תהיה,

יוחנן וייצמן:

עוד חניה, זה לא,

מני רחিমוב:

אבל הוא טוען שכבר עומדים שמה בכלל.

יואל שבת:

פה תהיה חניה.

אליעזר ראוכברגר:

עזוב, מה נראה לך, שהיום לא עמדו שמה?

יואל שבת:

לא, רגע. אלו יודעים מזה? בוא נשאל אחרת, אלו יודעים מזה בכלל?

יוחנן וייצמן:

הם קיבלו הודעה?

יואל שבת:

... קיבלו הודעה?

יוחנן וייצמן:

לא, לכאורה כן, כי לא ...

מני רחिमוב:

... שכן.

יואל שבת:

לא, לא, לא, צמצמו להם את הפרסום.

ישראל קלרמן:

הוא לא פרסם גם, הוא לא פרסם על החניה, לא, הוא אומר גם,

יואל שבת:

לא, גם, אני יכול להגיד לך שהתכניות,

ישראל קלרמן:

בדיוק, ...

יואל שבת:

התכניות השתנו,

ישראל קלרמן:

היא שינתה, היא אמרה את זה פה, החניה הזאת לא פורסמה בכלל.

יואל שבת:

זה לא פורסם בכלל.

ישראל קלרמן:

זה לא פורסם.

אליעזר ראוכברגר:

מה, מה את אומרת, אילנית?

מני רחימוב:

הם קיבלו שלוש אישורים מהחניה,

אילנית מיכאלי:

רגע, בסדר, שניה, זה חירום.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

חירום וביטחון.

מני רחמוב:

אבל הם צריכים לקבל פה תימוכין קנייניים?

דובר לא מזוהה:

זה לא הצמדה.

מני רחמוב:

אם הוא מבטל את זה מהדירה שלו, הוא חייב אבל לדירה הזאת שתי חניות, על סמך שהוא עושה את החניות שלו מפה לפה שזה עדיין שייך לו, אישרו לו את זה.

אלדד רבינוביץ':

... יכולים לפטור אותו מחניה.

(מדברים ביחד)

מני רחמוב:

התקן מחייב אותו שתי חניות לדירה,

אלדד רבינוביץ':

אין לנו כמקומית סמכות לפטור חצי?

מני רחמוב:

5166 ב' באיזה סעיף? לא, גם שתי חניות קיימות, זה לא תגיד, אתה מציע,

(מדברים ביחד)

צביקה אסולין:

לייזר, אתה רואה? בכלל הכניסה, כל הכניסה לבניין היא מצד שני בכלל, אתה רואה? אתה רואה? חשבת שמשמה, זה לא הכניסה מכאן.

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה אומר? עוד פעם.

צביקה אסולין:

כל הכניסות, אתה רואה? מצד ימין. אתה רואה? משם.

מני רחימוב:

מפה נכנסים בלמעלה,

צביקה אסולין:

בדיוק.

מני רחימוב:

מהכביש.

צביקה אסולין:

אתה מבין? מה שאנחנו רואים מאחורה,

אליעזר ראוכברגר:

תלוי באיזה בניין.

צביקה אסולין:

לא, מה שאנחנו רואים מאחורה זה בכלל הצד האחורי של הבניין, זה לא כניסה.

דובר לא מזוהה:

אני רואה דבר אחד, תראה את הבתים ...

צביקה אסולין:

בדיוק, תראה.

אלדד רבינוביץ':

אין יציאה מהבית של המתנגדים,

מני רחימוב:

יש ללמעלה. המדרגות המקוריות, ההיתר המקורי, יש את המדרגות שיורדות ללמטה. בוא אני אראה לך את ה-, אתה רואה? זה מדרגות קיימות שהיו יורדים למחסן, לחניה.

אלדד רבינוביץ':

כאילו, בכל מקרה יכולים לצאת מהחניה, בכל מקרה יכולים לצאת מהחניה.

מני רחימוב:

זה מה שאני אומר. זה שהוא עשה עכשיו דלת,

(מדברים ביחד)

מני רחימוב:

צביקה, תחשוב בר אילן.

צביקה אסולין:

לא, לא, לא, אני רק חושש על הילדים.

מני רחימוב:

תחשוב בר אילן, תסמוך על הנס.

צביקה אסולין:

השם ישמור.

יואל שבת:

אני חושב,

צביקה אסולין:

... זה מפחיד, השער,

יואל שבת:

אני חושב שלקבל פה אישור של יועץ בטיחות שיאשר לנו את זה שזה ... מבחינתו,

דובר לא מזוהה:

זה לא רק ילדים.

יואל שבת:

בשביל מה שנקרא מבחינה בטיחותית. אני חושב באופן חד חד משמעי, כאילו, אף אחד לא יודע על החניות האלו שבונים ברחוב.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה נושא של פרסום.

יוחנן וייצמן:

אין ברירה.

ישראל קלרמן:

אז זה יהיה ההחלטה וזהו.

צחי ברים:

מה אין ברירה?

יוחנן וייצמן:

חייבים לפרסם.

אליעזר ראוכברגר:

אה?

מני רחিমוב:

יואל,

צחי ברים:

לדעתי זה,

מני רחिमוב:

יואל,

צחי ברים:

יש לפרסם זה יהיה בעיה כי ... שמה, אי אפשר לעבור שמה.

מני רחिमוב:

... חייבים תימוכין,

אליעזר ראוכברגר:

למה? אתה רואה שהסדרי תנועה אישרו את זה.

צביקה אסולין:

זה אושר לו.

אליעזר ראוכברגר:

אושר לו בהסדרי תנועה,

צביקה אסולין:

אישרו לו את החניות, רק הם אומרים פה שלא פורסם.

צחי ברים:

הסדר חניה ... רכב צריך לעבור?

יואל שבת:

לא בטוח, אם אני לא מצמיד,

צביקה אסולין:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

הסדרי תנועה לוקחים את הכל בחשבון.

מני רחימוב:

חייב להצמיד,

צביקה אסולין:

אישרו את זה. רכב אחד יכול,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר לך, גם ממילא חונים שמה היום.

צביקה אסולין:

לא, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

כל הבעיה היא רק על זה,

צביקה אסולין:

זה לא בינוי גם, זה לא בינוי,

אליעזר ראוכברגר:

ההצמדות האלה. זה הכל.

צביקה אסולין:

זה לא בינוי.

יואל שבת:

לייזר, לייזר, עוד נקודה אחת שהיא חשובה וחשוב,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יואל שבת:

ברגע שהוא מבטל חניות מתוך המגרש שלו ומוציא אותם החוצה, הם בוודאי חייבות להיות מוצמדות, כי אם הם לא מוצמדות הם לא עומדים במאזן חניה. אתה חייב,

צביקה אסולין:

כן, אבל חוקית הוא לא יכול.

יואל שבת:

רגע, רגע, הרב אסולין. זאת אומרת, כשאתה לוקח חניות שנדרשות על פי תקן, בסדר? במקום מסוים, אתה מוציא אותם החוצה, אתה בעצם לוקח הצמדות שהיו בתוך המגרש, מוציא אותם החוצה בשביל לייצר את מאזן החניה הזה. עכשיו, ברגע שאתה ממצב ומייצר את הפתרון בתוך הרכוש המשותף, אתה צריך להגיע להסכמה של רוב פוזיטיבי גם.

אליעזר ראוכברגר:

צריך לראות את התב"ע.

אלדד רבינוביץ':

לא בטוח שאתה צריך להצמיד, אולי אתה צריך לסמן ...

אליעזר ראוכברגר:

צריך לראות את התב"ע.

אלדד רבינוביץ':

לא בטוח שצריך להצמיד.

צחי ברים:

גם אם לסמן, בזה הוא צודק.

אליעזר ראוכברגר:

לגבי התקן.

צחי ברים:

... זאת אומרת, אם זה שטח משותף,

דובר לא מזוהה:

תקן?

אלדד רבינוביץ':

לא, זה פרסום.

צחי ברים:

... פרסום.

אלדד רבינוביץ':

השאלה הייתה הצמדה. שם זה חתימה שלו.

אליעזר ראוכברגר:

או כן או לא, אולי זה ...

אלדד רבינוביץ':

אם זה הצמדה צריך חתימות של 50% בעלות.

אליעזר ראוכברגר:

אולי צריך רק אחד או שניים.

אלדד רבינוביץ':

אם זה רק סימון הוא יכול להתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

ממתי, ממתי זה ה-,

אילנית מיכאלי:

שניה.

אליעזר ראוכברגר:

ההיתר המקורי? מאיזה שנה זה?

יואל שבת:

לא, לא זוכר, לא רואה שרשום לי, אני אבדוק את זה.

אילנית מיכאלי:

הם פתחו קישור, הם עושים את זה שלוש דקות, זה בערך הזמן.

מני רחימוב:

רק רוצה לציין משהו,

אילנית מיכאלי:

ואז הם כותבים לי, פה בעירייה.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה?

מני רחিমוב:

לייזר, אני רק רוצה לציין משהו שהייתי צריך להגיד בתחילת הוועדה, אצלכם זה מופיע לדחות הקוד, אבל זה טעות.

אילנית מיכאלי:

אבל הנה,

מני רחिमוב:

זה צריך להיות לאשר, גם תראו את זה בדפים. ההמלצה שלנו זה לאשר בקרוב.

דוברת לא מזוהה:

זה בכלל מקורבים נכנסים.

אילנית מיכאלי:

לא, אי אפשר בפעמיים, ...

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

דוברת לא מזוהה:

זה ... הפרטי.

אילנית מיכאלי:

זה פרטי, זה לא ילך.

אליעזר ראוכברגר:

אם החברים כולם חושבים שצריך לעשות פרסום אז,

אילנית מיכאלי:

תראי כמה זמן ...

אלדד רבינוביץ':

אני שואל,

מני רחימוב:

לא, פרסום או חתימות פוזיטיביות?

אלדד רבינוביץ':

אילנית צריכה לענות לנו אם צריך כאן חתימה קניינית או שזה מספיק פרסום.

צביקה אסולין:

אני גם הייתי מציע, אני גם הייתי מציע שלא יהיה פה, איך קוראים לזה.

אילנית מיכאלי:

ברור שלא,

צביקה אסולין:

שלא יהיה פה מוצמד. למה? הבן אדם לא נמצא והשכן נמצא, גם השכן ... הפוך.

יואל שבת:

השכן מחנה אצלו,

אליעזר ראוכברגר:

אין דבר כזה.

יואל שבת:

רגע, רגע, השכן מחנה אצלו, איפה הוא יחנה?

צביקה אסולין:

מה?

יואל שבת:

איפה הוא יחנה? הוא צריך,

צביקה אסולין:

לא, כי גם היום מחנים שם, פעם אני פעם אתה,

יואל שבת:

לא,

צביקה אסולין:

מי שבא ראשון.

יואל שבת:

אז מה זה גורם?

צביקה אסולין:

אם אתה מצמיד לו את זה, אתה יכול,

מני רחימוב:

אבל אין לך ברירה, אתה חייב להצמיד.

(מדברים ביחד)

צביקה אסולין:

לא, אבל אתה מבין את הראש? פעם אני פעם אתה, שזה יהיה לכולם.

יואל שבת:

אני חושב שבלי קשר, בשביל לייצר את מאזן החניה שנדרש לפי התקן ... הוא צריך להצמיד חניות. אחרת הוא לא עומד בתקן, אלא אם כן כל החניות משותפות.

צביקה אסולין:

אבל אז אתה מסבך אותנו,

יואל שבת:

אלא אם כן, לא, אלא אם כן,

צביקה אסולין:

השכנים יגידו לו, אתה רוצה את החניה פה?

יואל שבת:

אלא אם כן,

צביקה אסולין:

תשלם.

יואל שבת:

אלא אם כן כל החניות משותפות, וכל אחד יחנה איפה שהוא רוצה.

צביקה אסולין:

בדיוק.

יואל שבת:

לא, אבל לא כל החניות משותפות, כל אחת בתוך המגרש שלה.

צביקה אסולין:

לא, אני אומר, החיצוניות. החיצוניות הם,

אליעזר ראוכברגר:

יש חניות פרטיות שמה.

צביקה אסולין:

החיצוניות הם של כולם. מי שבא ראשון, מי שבא בשעה ארבע מהעבודה, הוא בא בחמש, בשש, בשבע. מי שבא ראשון מחנה.

מני רחמוב:

אני לא יודע.

צביקה אסולין:

הבנת?

מני רחמוב:

לא.

צביקה אסולין:

הפנימיות הם כל אחד שלו, אבל החיצוניות, אם אתה אומר לו שהוא, אם זה רק לסמן את זה בתכנית, סימן את זה בתכנית, אין בעיה. אבל אם אתה אומר שהוא צריך שזה יהיה שלו, אתה מכניס פה את כל, לא ...

יואל שבת:

לפי דעתי, ברגע שנצא פה לפרסום,

צביקה אסולין:

אתה מכניס את כל השכונה.

יואל שבת:

ברגע שנצא פה לפרסום,

צביקה אסולין:

כן?

יואל שבת:

עוד, מה שנקרא עוד נושא של ההצמדות, הולך להיות פה גל של מה שנקרא ...

צביקה אסולין:

בדיוק. בדיוק. ובשביל זה אני אומר, אם אתה לא מצמיד אותם אז השכנים יגידו, מה אכפת לי? זה פנוי אני מחנה, לא פנוי הוא מחנה, מה זה משנה? אתה מבין? אתה פה גורם, אתה גורם שבהבן אדם, אם הוא לא מצמיד את זה,

אילנית מיכאלי:

ראית מה עשו לי?

צביקה אסולין:

פתחו, הוא כאילו נתן בתכנית חניות, כאילו הראה שיש חניות ברחוב, מצד שני הוא לא לקח אותם לעצמו.

יואל שבת:

אולי זה חלק מהפתרון.

צביקה אסולין:

זהו, אתה מבין?

אלדד רבינוביץ':

אנשים יתנגדו שזה מצר להם את הרחוב.

צביקה אסולין:

לא, זה יכול להיות הפתרון,

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

צביקה אסולין:

שאתה לא מצמיד אותם.

דובר לא מזוהה:

היום כבר מחנים שמה רכבים, זה לא ש ...

צביקה אסולין:

אתה לא מצמיד, הוא מסמן אותם בתכנית, אתה לא מצמיד.

אליעזר ראוכברגר:

אבל ... לו אחד, ... יהיה לו שתיים ...

צביקה אסולין:

אין בעיה, את אלה אתה לא מצמיד. אם אתה מצמיד אותם אתה מפסיד את הרחוב, ואז אם הוא יוצא לפרסום הוא מפסיד.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אז אין לו, אבל אז אין לו פתרון חניה.

צביקה אסולין:

בדיוק. לא, לא. כולם יכולים לחנות על החניות האלה. גם היום מחנים שם, וכולם מחנים.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל הוא יש לו היום,

(מדברים ביחד)

צביקה אסולין:

לא, אז הוא אומר, ... היום בחוץ כל מי שבא,

אליעזר ראוכברגר:

השאלה אם יש לו איפה לחנות.

צביקה אסולין:

כן, ...

אליעזר ראוכברגר:

אז זה בעיה, הוא מוריד מסך החניות, בוא נאמר שיש ברחוב סך חניות של 20 חניות, עכשיו יהיו רק 18.

צביקה אסולין:

בסדר, אבל אתה לא מצמיד אותם.

אליעזר ראוכברגר:

אז לכן צריך לראות את התב"ע,

צביקה אסולין:

... זה לא מצמיד.

אליעזר ראוכברגר:

אז לכן צריך לראות את התב"ע, מה התב"ע דורשת שם מבחינת חניות. אולי התב"ע כן דורשת בגלל שזה קוטג'ים ווילות כאלה, התב"ע כן דורשת הצמדות. אני לא יודע.

מני רחימוב:

שניה, שניה, אני אבדוק את התב"ע.

אליעזר ראוכברגר:

צריך לראות מה אומר התב"ע.

יואל שבת:

מה מספר התב"ע?

אליעזר ראוכברגר:

8151.

יואל שבת:

תב"ע גדולה. זה תב"ע גדולה, זה. ... אזור 5 מיוחד?

מני רחימוב:

לא, אני בודק. אני אגיד לך. אזור 5 מיוחד, כן, כן, כן.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

נגמר החירום?

אילנית מיכאלי:

עוד שניה וזהו.

דוברת לא מזוהה:

... מני על החניה.

יואל שבת:

אני בודק. מני, יש לך סעיף, מספר הקומות המרבי כולל קומת החניה, כולל קומת חניה, במידה ומתוכנן חדר מכונות מעלית לא תיחשב קומה זו במניין הקומות. זאת אומרת, כשאתה הופך את זה מחניה לשטח עיקרי אז אתה, זה לא במניין הקומות. השאלה אם הם עומדים עכשיו במניין הקומות. זה שאלה כללית, לא ... של החניה.

מני רחימוב:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה כבר אתה רואה שההוא קיבל.

יואל שבת:

זה שאלה כללית.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל ההוא קיבל.

יואל שבת:

אני לא יודע מה הוא קיבל, אבל אני,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר פה שהוא קיבל, אז בוא נאמר שהיה אז בדוק,

יואל שבת:

בדקו את זה אתה אומר.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נעזוב את זה. הלאה. תרד הלאה.

יואל שבת:

הוא מבטל את המחסן?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, יש פה משהו,

יואל שבת:

הוא מבטל את המחסנים לגמרי?

אליעזר ראוכברגר:

תעלה רגע למעלה. שניה, יואל, נדמה לי שראיתי משהו על חניה, יואל.

מני רחিমוב:

הוא מקבל את זה מ-117.

אליעזר ראוכברגר:

יואל,

יואל שבת:

כן, אבל הוא פרסם על זה הקלה?

מני רחिमוב:

ספציפית?

יואל שבת:

כן. כתוב כאן שכל יחידת דיור יהיה לה מחסן שלא יקטן מ-4 מטר, אם הוא עכשיו מבטל את זה הוא היה צריך לפרסם על זה הקלה.

מני רחिमוב:

כן, הוא פרסם על זה, שינוי ממחסן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

יואל, תעלה רגע למעלה, נראה לי שראיתי שם משהו כתוב על חניה. רגע, שניה.

יואל שבת:

איפה?

מני רחिमוב:

צריך לחפש סעיף חניה, זה, אני יורד למטה רגע, נראה לי החניה זה למטה.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה. הנה, חניה.

מני רחימוב:

יואל, זה סעיף חניה.

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל על ד'.

דובר לא מזהה:

כן.

יואל שבת:

הנה, זה עונה על השאלה שדיברתי.

אליעזר ראוכברגר:

...

מני רחימוב:

אז הוא לא צריך תימוכין או רק צריך לפרסם?

יואל שבת:

לא, תסתכל סעיף ד'.

מני רחימוב:

כן, בתחום הדרכים הציבוריות יימצאו חניות מזדמנות,

יואל שבת:

שלא תחושבנה כחלק מהתקן הנדרש,

מני רחিমוב:

שלא תחושבנה כחלק מהתקן הנדרש.

יואל שבת:

זאת אומרת, הוא עכשיו רוצה שכן נכיר בזה כבתקן הנדרש.

אליעזר ראוכברגר:

השאלה מה התקן הנדרש כעת, אחרי התוספת.

מני רחिमוב:

זהו, בוא נראה בסעיף 17 ב' 3.

אלדד רבינוביץ':

צריך להוסיף חניות לדיורית?

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שמה שהוא שצריך עכשיו זה לא התקן ...

אלדד רבינוביץ':

רגע, אבל זה ...

יואל שבת:

לא, הוא מבטל.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה? זה לא אכפת.

דובר לא מזוהה:

לא, בטח.

אליעזר ראוכברגר:

לא בטוח שזה ... תסתכל מה כתוב. בוא הנה, מה רצת?

דובר לא מזוהה:

אין סעיף 17 ב' 3,

יואל שבת:

חניה לפי תקן,

אליעזר ראוכברגר:

17 ב' 3,

דובר לא מזוהה:

אין 17 ב' 3.

יואל שבת:

... החניה על פי תקן במגרש.

אליעזר ראוכברגר:

תעלה רגע, אתה ב-19.

דוברת לא מזוהה:

תעלה.

אליעזר ראוכברגר:

תעלה רגע ל-17.

מני רחימוב:

בוא נראה את 17.

יואל שבת:

עוד יותר.

אליעזר ראוכברגר:

15. רגע, לאן אתה הולך?

מני רחימוב:

לא, לא, אני לא על 17, אני עולה ל-17.

צביקה אסולין:

עברת את 17.

מני רחימוב:

לא, עוד לא. הנה, 17 ב',

צביקה אסולין:

א', ב'.

מני רחימוב:

17 ב' 3, רגע. הנה ב' 3.

יואל שבת:

טוב, זה לא מוסיף ולא מעלה. העניין שלנו זה בסעיף ד' שם.

אליעזר ראוכברגר:

לא, דווקא פה זה כן כי הוא כותב פה שצריך את הסדרי תנועה ויש לו אותם.

מני רחימוב:

נכון.

יואל שבת:

כן, ...

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הם בדקו, מה אני, אני סומך עליהם.

צביקה אסולין:

אני חושב שאם רוצים לעזור לו לקבל את זה, זה רק כמו שאמרנו מקודם, לא להצמיד אותם.

יואל שבת:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לתוספת.

יואל שבת:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל מה שכתוב פה, לתוספת.

יואל שבת:

לייזר, אני,

אליעזר ראוכברגר:

הוא הרי לא מבקש היתר בנייה,

יואל שבת:

אני אגיד לך מה אני חושב.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא מבקש היתר בנייה למקורי.

יואל שבת:

אחרי שראיתי את הסעיף הזה, אני,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא מבקש היתר בנייה למקורי.

יואל שבת:

אני אגיד לך איך אני רואה את הדברים. צריך לעשות פה פרסום שכולם ידעו שהולכים להצר להם את הרחוב ... זה דבר אחד. אני חושב שכולם מסכימים.

אליעזר ראוכברגר:

אין דבר כזה, מה, להצמיד?

יואל שבת:

לא, אבל אם אתה לא מצמיד אתה לא בעצם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אי אפשר להצמיד לפי התב"ע.

יואל שבת:

אז אתה לא יכול לאשר לו את זה. אז זה, אז אתה לא יכול לאשר את זה.

צביקה אסולין:

לא, אבל אם אתה עושה, אם אתה עושה,

יואל שבת:

לא, אבל מה אני אומר, לייזר? אם אתה מביא לי רוב קנייני שאתה יכול להצמיד לו, אם אתה מביא את הרוב הקנייני, אם אתה מביא את הרוב הקנייני,

צביקה אסולין:

אתה, ..., הוא לא לוקח להם, הוא לא מצמיד,

עמנואל זלטס:

רד טיפה למטה, מני. מני, רד טיפה למטה.

צביקה אסולין:

לא, בסדר,

עמנואל זלטס:

מני, רד טיפה למטה, רד טיפה למטה.

מני רחמוב:

לא יורד.

דוברת לא מזוהה:

המתנגדים שמה מתעכבים והם צריכים ללכת.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מה אפשר לעשות?

דוברת לא מזוהה:

לא, אבל יש עיכוב, ...

אליעזר ראוכברגר:

יש עיכוב, כן.

דוברת לא מזוהה:

זזה התיק של אחרי ...

אליעזר ראוכברגר:

הכל בסדר, אנחנו לא משחקים פה פינג פונג.

דוברת לא מזוהה:

ברור שלא, אבל עליי להגיד כי הם ביקשו שאני אגיד.

אליעזר ראוכברגר:

אה, בסדר. זה בסדר. הנה, אמרת.

דוברת לא מזוהה:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אתה יודע מה? בוא קודם כל שיעשו פרסום ונראה אחר כך.

דוברת לא מזוהה:

היא אמרה שתנסי שוב.

יואל שבת:

אתה רוצה שאת הנושא הזה, שאילנית תבדוק? אחרי המקרה חירום.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע ככה, שיצאו לפרסום על החניה. יעשו פרסום על החניה, שעושים חניה ברחוב.

יואל שבת:

לפי התכנית תנועה האחרונה שאושרה,

אליעזר ראוכברגר:

לפי התכנית תנועה האחרונה שאושרה על ידי הסדרי תנועה. ההתנגדויות שיוגשו יהיו רק על נושא החניות, לא על שאר הדברים. שאר הדברים דיברנו, סיכמנו, קיבלנו החלטות ונתנו התייחסות לנושא של המרפסת, לגג, לחניה, להסתרות, לכל הפגיעה בפרטיות וכולי. סליחה, אדוני, סליחה, בבקשה, בחוץ. אנחנו נקרא למי שצריך. לכל זה נתנו התייחסות. והנושא של החניה, שיצאו לפרסום. במקביל, אילנית, תבדקי את כל הנושא של החניה, מה אפשר לעשות שמה בשטח הפרטי, מה צריך להיות בשטח הציבורי, בהתאם לתב"ע החלה במקום.

יואל שבת:

האם צריך הצמדה.

אליעזר ראוכברגר:

ומה שראינו בסעיפי התב"ע, גם בנושא החניה וגם ב-17 ב' 3.

אילנית מיכאלי:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

על פי התב"ע החלה במקום. אוקי? בסדר, מני? עוד משהו, יואל?

יואל שבת:

זאת אומרת, התנגדויות ככל שיוגשו,

אליעזר ראוכברגר:

רק על חניות.

יואל שבת:

רק על חניות, ויבואו לדיון פנימי?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אלדד רבינוביץ':

רגע, צמצמנו את המרפסת זיז ל-1.80 מטר?

דובר לא מזוהה:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

את הפרגולה.

יואל שבת:

ל... של הפרגולה, של הפרגולה, לעומק של,

אליעזר ראוכברגר:

75, 80, כמה שהפרגולה. כן, נתנו התייחסות, זה הנושא של הפגיעה בפרטיות. אוקי, יופי, תודה מני.